

FELSŐKRISZTINA

2010. NAGYBÖJT

Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9., telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6 órakor

Vasárnap reggel 1/28, 9, 1/211, 12, este 6 és 7 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

délelőtt 9–12, délután 1/25–1/26-ig

Krónika

Február 11-én tartotta idei első ülését a képviselőtestület. Ezen megvitatta a 2009. évi zárszámadást, majd a 2010. évi költségvetést. Mindkét előterjesztést ellenszavazat nélkül fogadta el a testület. Köszönjük *Horváth Lászlónénak*, hogy mint hosszú évek óta mindig, ezúttal is minden részletre kiterjedő munkát végzett, valamint hogy nagy szakmai tudásával és tapasztalatával folyamatosan segíti a plébánia gazdálkodását.

Az ülés másik kiemelt témája a plébánia hetvenéves fennállásának megünneplése, illetve ennek részeként a plébániai tábor szervezése volt. A búcsú napjára elkészül az új Keresztelő Szent János-szobor, melynek megáldása az ünnepi misén lesz. Hogy lelkiekben is méltón ünnepelhessünk, a búcsú előtt háromnapos lelkigyakorlatot tartunk.

(folytatás a 2. oldalon)

Kedd esték a Felsőkrisztinában

Plébániánk fennállásának 70. évfordulójára készülve az év folyamán korábbi papjainkat, illetve a plébániánkról származó papokat hívjuk meg.

Március 23-án 18.30

Nyíri Róbert

bajnai plébános,

április 20-án 18.30

Hajnal György

Zoborhegy téri plébános,

május 18-án 18.30

Kelényi Tibor

jezsuita

lesz a vendégünk.

Jézus és a magunk kísértései

Az emberi élet nagy próbája a kísértés. Lényege a választás: dönteni kell Isten mellett vagy Isten ellen. A kísértés egy kicsit olyan, mint az ijedtség, mely a gyermeket atyjához kergeti; hasonlít a viharhoz, amely arra készíti a fát, hogy mélyebb gyökeret eresszen. A kísértés Isten nagy kérdése az emberhez: hogyan is állunk a szeretettel? Akinek soha nincs kísértése, olyan, mint az állóvíz, elbűzösödik. Az evangélium három kísértést sorol fel.

(folytatás a 2. oldalon)

A nagyheti szertartások rendje

Nagyböjt szombatjain az esti mise után vesperást énekelünk.

Virágvasárnap (március 28.)

a 9 órás és fél 11-es szentmisén **passió éneklés** (ez évben Lukács evangéliumából).

Nagyheti triduum hétfőn, kedden és szerdán

18 órakor. **Horváth Achilles** ferences, Margit körüti plébános tartja.

Nagycsütörtök (április 1.)

szentmise 18 órakor, majd kb. 19.30-tól **lamentációt** imádkozunk zsoldárokkal és Nagy Szent Leó pápa beszédeiből való olvasmányokkal.

Nagypénteken 15 órakor **keresztút**.

18 órától **szertartások**, János passió éneklése, majd kb. 19.30-tól **lamentációt** imádkozunk zsoldárokkal és Nagy Szent Leó pápa beszédeiből való olvasmányokkal.

Nagyszombaton 19 órakor **szertartások**, szentmise és körmenet.

Húsvétvasárnap a fél 8-as és a 9 órás szentmise után **ételszentelés**.

Krónika (folyt. az 1. oldalról)

Szintén a jubileumhoz kapcsolódik plébániai közösségünk első – és reméljük nem utolsó – közös táborozása. A bodajki táborhelyet már lefoglaltuk a június 23. és 27. közötti időre. Előzetesen mintegy 150 fő jelentkezett, és reméljük, számuk még nőni fog. Bár hirdettük, most is jelezzük, hogy a már jelentkezettek és az új jelentkezők 5.000 Ft előleget fizessenek be. Februárban a szervezők egy csoportja lelátogat Bodajkra részben a szervezéssel kapcsolatos ügyintézés miatt, részben pedig „helyszíni szemlére”, a programlehetőségek felmérésére. Ezt követően részletes ismertetést adunk a lehetőségekről (szállás, étkezés, költségek stb.). Kezd alakulni a tábori program is, de ötleteket, javaslatokat még elfogadunk. Az már bizonyosnak látszik, és varhatóan sokaknak segít majd, hogy a le- és felutazást azoknak is meg tudjuk oldani, akiknek nincs autójuk.

Ebben az évben jelentősebb műszaki fejlesztést, beruházást nem tervezünk. Ez nem jelenti azt, hogy azokat az elképzeléseket, terveket, melyekről korábban szó volt (pl. kerítés, az új épület sorsa), ne vinnénk tovább, de ezek valószínűleg kiviteli fázisba még nem kerülnek. Amint az idő enged, befejezik a plébánia épületén még visszamaradt munkákat és a felmerült egyéb kisebb javításokat. Már most jelezzük és kérjük, hogy a virágvasárnap előtti szombat (március 27.) tervezett kerttakarításra – az eddigi gyakorlattól eltérően – minél többen jöjjenek el.

Béres György

A Haitit sújtó földrengés áldozatainak megsegítésére február 7-én országos gyűjtés volt a templomokban. Plébániánk hívei 800 ezer forintot adományoztak e célra.

Jézus és a magunk... (folyt. az 1. oldalról)

A test

Az első kísértés a test kísértése. Mindenki előtt világos, hogy a testnek szüksége van táplálékra, ruhára és lakásra. Az is biztos, hogy a kultúrembernek kulturált lakásra és életmódra van szüksége. Ebben sem bűn, sem kísértés nincsen. Hát hol van? Ott, ahol a testi szükségletek úrrá lesznek a lélek fölött. Nyugodtan nevezzük démoni világnak azt, amely az embereket teljesen elmeríti a testi dolgokban, és kiöli az igényt a lélek szükségletei iránt. Kell a kenyér, de kell a lélek tápláléka is: imádság, bibliaolvasás, szentáldozás. Kell a ruházat, de a lelket is föl kell öltöztetni alázatba, tisztaságba és szeretetbe. Kell a lakás, de kell, hogy a léleknek is legyen otthona: a csend, a templom, a befelé fordulás. Jézus válasza világos: „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely az Isten szájából származik”. A lényeg ezen fordul meg: nem csak a démoni világ: csak munka, imádság nincs; csak hétköznapi, vasárnap nincs; csak szórakozás, elmélyülés nincs. Minden van, csak Isten nincs. A régi hajósok legendája beszél a *mágnés-szigetről*. Jaj annak a hajónak, amely a közelébe kerül. Amint belesodródik a vonzásába, a vasalkatrészeit kitepi a hajóból. A szögeket, pántokat és műszereket magához vonja a mágnes, s a hajó utasaival együtt a tengerbe veszik. Így vagyunk ma a test, az anyag vonzásával.

A tudomány

Hallunk már űrszondákról, űrlaboratóriumokról és űrállomásokról, háromlépcsős rakétákról. Arról van szó, hogy képesek vagyunk legyőzni a nehézkedési erőt. A tudomány diadaláról, mely meghódította a természet erőit. Jézus esetében a második kísértés éppen ebben állt: „Vesd le magad a mélységbe úgy, hogy közben sértetlen maradj!” Mi ebben a kísértés? Nem kell bővebben magyaráznom. A mai ember megrészegült a tudománytól. Itt is ezen a szón fordul meg minden: nem csak. Kell a tudás, de nemcsak a

tudás, hanem hit is kell. Kell a haladás, de kell a vallás is. Legyőzhetjük a nehézkedési erőt, ez nem elég, le kell győznünk a gravitációt is, amely a rossz felé von bennünket. Uralkodnunk kell a természetben, de mi lesz, ha nem tanulunk meg uralkodni saját természetünkön is? Tudatában vagyunk annak, hogy nukleáris katasztrófa veszélyének van kitéve világunk. Adva van a nagy kísértés: ha jobban hiszünk a tudománynak, mint a lelkiismeretünknek, akkor önmagunkat pusztítjuk el. Ma a világ egyik nagy kísértése a hatalmas, de felelőtlen tudomány.

A hatalom

Ismerjük Faust történetét, aki szövetséget kötött a Sátánnal. A középkor szívesen szőtt legendákat arról, hogy valaki eladja a lelkét a Sátánnak. Az ilyen mesék mélyén mindig van igazság. Az emberiség egyik legnagyobb kísértése a hatalom. Kezdjük a családnál: folyik a lappangó küzdelem a házastársak között, kié legyen a döntő szó; folytatódik a munkahelyen: ki legyen a hangadó; végül tetőzik a népek között gyarmatosítás és hódítás formájában. Gondoljunk Nagy Sándorra, Napoleonra, Hitlerre. Hány millió embernek kellett meghalnia, hány békés otthonnak áldozatul esnie ennek a bálványának az oltárán. *Jefferson* mondotta, aki megszerkesztette a Függetlenségi Nyilatkozatot: „a közélet terén a legnagyobb veszély, hogy ragadozó farkassá válunk”. Itt lehet a legtöbbet hazudni, propagandával megszedíteni, felelőtlenül ígérni, erőszakkal elnémitani, rágalommal befeketíteni. A hatalom, ez a hideg szörnyeteg, azt hiszi magáról, hogy senkinek sem felelős; nem ismer sem igazságot, sem jogot, sem becsületet. Jézus Krisztus is látványos politikai per áldozata lett.

Az ember addig boldog, amíg el nem ragadja a kapzsiság és a mindentudás szenvedélye. Gondolkodjunk el, a mi életünkben melyik a legnagyobb kísértés, amely ellen küzdünk kell?

András atya

A 2009-2010-es esztendő a papság éve. A Katolikus Egyháznak több mint 400 ezer papja van, akik különféle módon és helyen élik hivatásukat. Tanúságot tesznek Krisztusról, aki a Szentírás szerint főpapunk és királyunk. Részesednek Krisztus irányító, tanító és megszentelő hatalmából, kiosztva az Egyház szentségeit, egybegyűjtve és megőrizve Isten szent népét, az Egyházat.

Papjaink

Mandalov Balázs újmisési atya teljesített szolgálatot nyolc hónapig. A bíboros úr Esztergomba, a Szent Anna-plébániára helyezte május havában. Helyére *Varga András* moldvai atyát küldte kisegítőnek, aki jogi tanulmányait végzi Magyarországon. Jőmagam immár tizenöt éve teljesítek szolgálatot ezen a plébánián. Tehetségünkhöz mértelen igyekezzünk a testvéreket szolgálni az egyházi élet különféle területein. Itt megemlékezünk *Sándorfi István* atyáról, aki kilenc évig volt a plébánián káplánunk, és éppen egy éve, januárban elhunyt. A cinkotai temetőben helyezték örök nyugalomra.

Hitélet

Plébániánkon 37 keresztelezés, 20 elsőáldozó, 16 esküvő és 117 temetés volt. 160 gyerek jár hitoktatásra, többségük az öt iskolában, amelyek plébániánk területén vannak. A hitoktatást papok és képesített hitoktatók végzik. Örülünk annak, hogy ebben az évben újból sikerült megoldani az Orbánhegyi úti iskola hitoktatását is, amely iskolába fogyatékos gyerekek járnak.

Előadások, lelkigyakorlatok

A papok évében *Kránitz Mihály* professzor tartott előadást, megünnepeztük *Pálmai Godofréd* atya 60 éves papi jubileumát, aki több éven át teljesített szolgálatot nálunk. *Hollai Antal* és *Kálmán József*, valamint *Szőcs László* atyák is beszámoltak új plébániáik életé-

Az elmúlt év mérlege

ről. A nagyböjti lelkigyakorlatot *Bátor Botond* pálos atya tartotta, míg az adventi áhítatokat *Füzes Ádám* plébános vezette.

Templomgondnok

Tisztelettel és köszönettel emlékezünk meg *Seidl Fidél* templomatyáról, aki ebben az évben elhunyt. Mintegy két évtizedig végezte szolgálatát plébániánkon. Bátran sorolhatjuk őt plébániánk szentjei közé. A képviselőtestület helyére *Pécb Antalt* választotta, plébániánk buzgó hívét, négy gyermekes édesapát.

Anyagiak

A perselyekben mintegy négy millió forintot kaptunk a kedves testvérektől. Az egyházi hozzájárulás is elérte a 12 millió forintot. A katolikus iskolák javára 540 ezer forintot adtak a kedves testvérek. A szentföldi gyűjtés 290 ezer forint, a Péter-fillér gyűjtés 190 ezer forint, a missziós gyűjtés 400 ezer, a karitás gyűjtés 610 ezer forint volt. Karitásunk 1.450 ezer forintot fordított különféle adományok kifizetésére. A főegyházmegyének 1.580 ezer forintot fizettünk be az úgynevezett szolidaritási alapba. A hitéleti hozzájárulás 360 ezer forint volt. A biztosítások díja 102 ezer forint.

Nagyobb kiadásaink: Villanyszám- la, gáz, telefon, csatorna, vízdíj: 1,5 millió forint. A papság, a sekrestyés, kántor, takarító fizetése 5 millió forint.

Egyéb nagyobb kiadások: takarítógép, mikró, egy konvektor, két cirkó, villanybojler, létra – 400 ezer forint értékben.

A legnagyobb beruházás ebben az évben a plébánia külső és belső felújítása, valamint a járdák további átalakítása volt. A plébánia 1934-ben épült, most lett először felújítva, kivéve a tetőszerkezetet. A járdafelújítás több mint 300 m²-t jelentett, 26 millió forintba került.

Plébániánk egy családja több ministránszoknyát adományozott egyházközségünknek.

Késés, távolmaradás

A köszönet mellett egy-két negatívumot is szeretnék megemlíteni plébániánk életével kapcsolatban. Általános a rengeteg elkésés a szentmiséről. Valahogy nem kellően értékeljük a szentmise komolyságát, s az azon való pontos megjelenést. A felnőttek, a fiatalok, gyerekek nagy számban nem járnak hitoktatásra. A keresztyén élet hitbeli tudást is jelent mindannyiunk számára. Bizonyos körökben dívik a pletykázkodás papokról, hívekről stb. A mindenkori véleményeket, kritikákat meghallgatjuk, tudomásul vesszük, és ha szükséges, figyelembe vesszük.

Segítőkézség

Ne gondoljuk, hogy olyan könnyű a plébániakertnek, a templom környékének, eszközeinek rendben tartása. Néha szükség lenne több testvér segítségére. Sok mindent használunk és felhasználunk, elkoportatunk a plébánián is, de nem nagyon jut eszünkbe, hogy mi is rendet teremthetünk, takaríthatunk, helyre tehetünk dolgokat; ha valamit elrontunk, akkor legalább vállaljuk a felelősséget!

Előretekintés

Plébániánk idén lesz hetvenéves. Ebből az alkalomból szeretnénk közös plébániai tárbort szervezni Bodajkon június 23–27. között. Jelentkezőket még szívesen várunk.

Köszönet

Köszönetet mondok mindenkinek, aki segítette egyházközségünk életét bármilyen formában. A kántor úrnak, a sekrestyésnek, az énekkarnak, vezetőjének *Tókécs Tündének* és segítőinek, a gitárosoknak, a ministránsoknak, a virágdíszítőknek, a karitás munkatársainak, az oltáregyletnek, a hitoktatóknak, az imaközösségeknek.

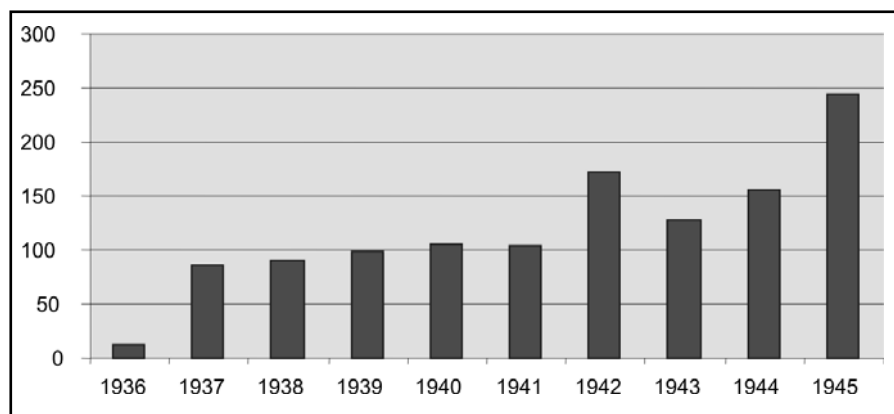
Györgydeák Márton
plébános

PLÉBÁNIÁNK 70 ÉVES

Mesél az anyakönyv

Visszatekintő sorozatunk végéhez értünk: a befejező rész a halottak anyakönyvének I. kötetébe nyújt bepillantást. Az elhunytak helybeli anyakönyvezését 1936 óta vezetik. Egyházközségünk ekkor még csak lelkészség volt, és 1940-ben lett plébánia.

A környezet fokozatos benépesedésével nőtt az itt anyakönyvezett halottak száma is, ahogy azt az alábbi grafikon is mutatja:

Az adatok – az ostrom időszakát leszámítva – nagyságrendben megegyeznek a jelenlegiekkel, ami 2009-ben 117 fő volt. A betegek szentségében részesülők száma a vizsgált években, ha kevéssel is, de meghaladta az 50%-ot, manapság ez 40% körül van. Az elhunytak átlagos életkora a mostaninál alacsonyabb volt, 1936-ban például 50 év.

A harmincas évek második felében még az egyik vezető halálozási ok volt a tbc, fiatal, 30–40 év közötti férfiakat és nőket egyaránt sújtott. A tüdőgyulladás – akkori megnevezéssel *tüdőlob* – és a különféle gyulladások is sok áldozatot szedtek. Volt akkor is szívinfarktus és influenza is, amelyeket *szívbenulás* és *náthaláz* néven ismertek. Kevesebb lehetett a közle-

„Látjátok, feleim...”

kedési baleset, mert az autógázolást mindig külön jelölték.

Az öngyilkosok ekkor még nem részesülhettek egyházi temetésben, ezért az anyakönyvi bejegyzések megjegyzés rovatában minden esetben ott szerepelt, hogy a pillanatnyi beszámíthatatlanságról szóló, XY. orvos által kiadott orvosi bizonyítványt bemutatták.

Az egyházközség legidősebb elhunytja 102 éves volt, a legfiatalabb pedig alig néhány óras. A

embereket jelentett. Szociológiai tanulmányok szerint ezekben az években Budapesten a lakosság negyede-ötöde volt közsegélyre szoruló ínséges.

A vagyoni különbségek azonban megjelentek a temetések módjában. Papíron hat különböző osztályú egyházi temetés létezett, az anyakönyv tanúsága szerint azonban csak négy osztálybeli volt, amit igénybe vettek. Palástos, karinges, énekes, sírkíséretes, egy vagy többpapos, akkor fontosnak vélt, ma már feledésbe merült módzatok. Nálunk többpapos temetést nem láttam jelölve. És természetesen létezett egy külön „kategória”, a *gratis*, vagyis az ingyenes temetések, ezekre különösen az ostrom idejében és azt követően volt szükség, de korábban is nem kevés számban fordult elő.

A temetéseket a plébánia papjai végezték, 1944–45-ben jelentős mértékben besegített – ahogy akkoriban a kereszteleseknél is – *Horváth Kálmán* szalézi szerzetes tanár. (Engedtetsek meg egy személyes megjegyzés: Kálmán bácsi a Szentendrei Ferences Gimnáziumban később tanárom volt, és érezhettem megkülönböztető szeretetét, én, a felsőkrisztinás; pedig ő, dehogyis mondott semmit arról, mi minden kötötte őt ide a plébániánkhöz! Megható volt most megérteni ezt.)

A legtöbb temetés helyszíne a Farkasréti temető volt, de történtek temetések még a MOM-park helyén lévő, hivatalosan már lezárt Németvölgyi-temetőben is, és elvéve az Újtemetőben (Rákoskeresztúr) és Óbudán is.

A háború és különösen az ostrom időszaka az elhunytak anyakönyvi adataiban is jól követhető. ➡

gyermekhalandóság az itteni adatok alapján 3–5 százalék között volt, az ostrom idejében azonban duplájára emelkedett. Szépen fogalmazza az anyakönyv a csecsemők halálozási okát: *életgyengeség*.

Itt anyakönyvezett, ismert embert kettőt emelnék ki: *Zsák Károlyt*, a legendás futball kapust, illetve *Török Irma* drámai színésznőt, a Nemzeti Színház örökös tagját.

A halotti anyakönyvben valóban mindenki egyenlővé válik, ugyanúgy egysornyi, csak a szükséges adatokat tartalmazó bejegyzés jut mindenkinek, bármit is ért el életében. A foglalkozás megjelölésében gyakran szerepel ez a szó: ínséges. Közsegélyes, ínséges – mind állami segélyre szoruló

A Váczai család

CSALÁDTÓL CSALÁDIG

Mióta is járunk a Felső-Krisztinába? Nehéz ennek az idejét meghatározni, hiszen először a gyermekek unszolására, akik négyen vannak, alkalmanként jártunk át a Szent Imréből *Márton* atya kilences miséjére. Majd *Márk* fiunkat *Csekő Imre* invitálta ministrálni. Félévi felkészülés után *Márk* hivatalosan is tagja lett a Néri Szent Fülöp ministráns kollégiumnak. Ezidő tájt költöztünk a közelbe, így már rendszeresen ide kezdünk járni.

Az első pillanattól kezdve nagyon megkapó volt a befogadó közösség, akik akár agapéről, akár kézműves foglalkozásról vagy scholáról legyen szó, mindenhová kedvesen hívtak. Így a kezdeti időben nagylányaink bekapcsolódtak a ministránsok programjaiba, és legkisebb lányunk, *Mária*, tavaly óta énekel a scholában.

Magunkról pár szóval: 25 éves házasok vagyunk. Péter statikus mérnök, én tanár vagyok. Több mint 30 éve *Blanckenstein Miklós*

közösségéhez tartozunk, amihez még anno, az Örökimádás-templom közösségével csatlakoztunk. Ezen barátainkkal alapítottuk a Szent Gellért Óvodát.

1992-ben költöztünk a Szent Imre-plébánia területére. Ott 13 éven át igyekeztünk részt venni a közösségi élet különböző területein. Családreferensek voltunk, férjem a templomhoz kötődő műszaki feladatokban segédkezett.

Gyermekeink itt, a Felső-Krisztinában kezdtek járni a Regnum törpe csoportjába. Azóta is a regnum tagjai. A Pannónia Sacra Általános Iskolába, majd a Szent Imre Gimnáziumba jártak, járnak. Legidősebb lányunk, *Gyöngyvér* már építészhallgató, *Virág* most fog érettségizni.

Régen, amikor még kicsik voltak a gyerekek, rengeteget kirándultunk együtt más családokkal. Ma már ez a nyaralások, táborozások idejére szorítkozik. Manapság a mindennapokban a közös imák, beszélgetések, színház- és múzeumlátogatások élveznek előnyt.

Nagyon örülünk, hogy sok régi és új ismerőssel találkozunk hétről-hétre a kilences misén.

Vácziné Boray Szilvia

☞ Az első, háborús sérülés okozta haláleset 1944. április 3-án jelenik meg, légitámadás következtében veszi életét valaki, majd július 25-én bombatámadás, novemberben pedig újra légitámadás követel áldozatot. A Margit-híd felrobbantásának is két áldozata volt egyházközségünkben.

1945-ben már nem is lehet a dátumokat nézni. A bejegyzések szerint 26-an veszítették életüket belövéstől találva, gránátzilánktól, bombatámadástól vagy pedig golyó által. Az áldozatok száma azonban ennél jóval nagyobb lehetett, mert az ostrom idejében

és közvetlenül utána az anyakönyv adatai nagyon hiányosak. A temetések helye legtöbb esetben – a természetes halállal elhunytak esetében is – az adott lakóház kertje vagy pedig közterület, környékünkön jellemzően a Németvölgyi út és a Bűrök utca találkozásánál lévő kis tér, illetve a Böszörményi út – Istenhegyi út találkozásánál lévő tér volt. (Az így eltemetetteket később a Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra.) Itt már nincs a temetéseknek osztályuk, és alig-alig fordult elő, hogy a betegek segítségével valaki részesült volna.

Megrázó olvasmány a halottak anyakönyve. Egy időre megüli az ember lelkét-gondolatait, de így folyamatában – a keresztelesek és esküvők után – mégis a helyén van. Részbe egy közösség életének.

Végezetül pedig köszönetet mondok *Márton* atyának, aki lehetővé tette számomra az anyakönyvekhez való hozzáférést, és mindig szívesen válaszolt kérdéseimre, valamint *Schimmer József* kántor úrnak értékes magyarázataiért.

Lukács Krisztina

Énekekkel a csángó magyar gyermekek anyanyelvi tanulásáért

Tavaly december 27-én jótékonysági hangversenyt tartottunk templomunk kis- és nagykórusának közreműködésével. A rendezvény célja – azon túl, hogy bemutattuk a karácsonyra tanult kórusműveket – a Moldvai Csángó Oktatási Program támogatása volt, melynek keretében ma már 21 faluban tartanak magyar nyelvű foglalkozásokat. Ismeretség révén jutottunk el *Komáromi Rebeka* fiatal tanítónőhöz, aki a tőlünk legkeletebbre fekvő magyar településen, Magyarfaluban tanítja kilencven növendékét magyar nyelvre, táncokra, énekekre, néphagyományra. Az oktatási program keretében azt tervezik, hogy minden faluban felépítik a Gyermekek Házát, mely ott-hont adna az anyanyelvi programoknak, valamint méltó körülményeket biztosítana a tanároknak. Rebeka, aki jelenleg egy átalakított garázsban él, melynek egyik fele lakószoba, a másikban pedig tanít, a kórusművek között bemutatta munkája jelenlegi helyszínét, tanítványait, valamint a felépítendő ház terveit. Köszönjük az adakozók nagylelkűségét, amellyel a leginkább segítségre szoruló, határon túli magyar népcsoportot támogatták!

A koncert sikerességéről, karácsonyi körútjának eredményéről az alábbi cikkben számolt be a Csángósövetség honlapján:

Decemberi körút jó emberek közt

December kilencedikén kezdődött az ÉRME Klubban az az eseménysorozat, amely során közel egymillió forint gyűlt össze a Magyarfaluban majdan felépülő Gyermekek Háza javára. Ez az első alkalom egy jótékonysági árverés volt, mikor 267.000 forint gyűlt össze. A második alkalom december 12-én került megrendezésre a zuglói Szent István Király Zeneművészeti Szakközépiskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény karácsonyi koncertjén. A koncerten az iskola növendékei adtak műsort tanúbizonyosságot adva mesterségbeli tudásukról hangszereiken. A koncert megszervezésében hihetetlenül és meghálálhatatlanul sok segítséget kaptunk *Tőkés Tündétől* és *Póór Esztertől* és természetesen a zeneiskolásoktól. Az itt összegyűlt pénz összege 271.525 forint volt. A harmadik eseményre a békásmegyeri Szent József-egyházközösség karácsonyi együttlétékor került sor december 19-én. Ezért a lehetőségért a gyülekezetnek és *Gallai-Czakó Borinak* mondunk köszönetet. Itt 21.750 forinttal növeltük az anyagi javakat, amelyeket majd a ház építésére fordíthatunk. A negyedik alkalom ismét egy koncert volt, december 27-én a felső-krisztinavárosi plébánia kórusának közreműködésével. A külön köszönet itt is *Tőkés Tündét* illeti, ő ugyanis a kórus karvezetője. A koncert felejthetetlen

élmény volt, a kórus gyönyörűen énekel! Itt 265.505 forinttal növekedett az adományok összege. Az utolsó alkalommal Gödöllőn beszélhettem a Szent Imre-plébánia közösségi termében. A szervezésért itt a *Manninger* családnak, illetve a közösség *Kati* néni-jének vagyunk hálásak. *Vili* bácsi még kaláccsal is kedveskedett az érdeklődőknek! Gödöllőn 44.700 forinttal gyarapodott a ház alapja.

Az alkalmak során diavetítéssel egybekötött ismertetőt tartottam a faluról és az itt zajló munkáról, valamint a terveinkről a Gyermekek Házával kapcsolatban. Összesen 870.480 forint gyűlt össze. Köszönet a jó embereknek, akik megtiszteltek bennünket a jelenlétükkel, valamint adományaikkal!

Adományokat továbbra is szívesen fogadunk.

Komáromi Rebeka

GYERMEKEL HÁZA MAGYARFALU

A Moldvai Magyar Oktatásért Alapítvány
székhely: 2013 Pomáz, Rákóczi F. út 77.

bankszámlaszám (HUF):

11600006-00000000-38734966

Anyakönyv

2009. december–2010. január

Halottaink:

Reményi György (59)
Bányász Antal (89)
Moravcsik Imréné (64)
Nardai Ferencné (96)
Nits Erzsébet (71)
Köblös László (56)
Jeney Zoltánné (76)
Déri Győző Emilné (89)
Dr. Szabó Zoltán (85)
Marton Richard (21)
Moravcsik Irma (68)
Szabó Orsolya (34)
Varga Gyuláné (92)
Molnár Mihály (85)
Obendorfer Árpád Attiláné (60)
Hajdú Imre Ödönné (82)

Keresztelések:

Muhi Borbála Zsuzsanna
Olasz Domonkos
Gáspár Marcell Miklós
Bors Benedek

*Egy bitoktató naplójából****Nem csak akciófilmekben***

A magvetőnek nem elég jól ismereni a magot, a talajt is figyelembe kell vennie. Alkalmazkodnunk kell korunk ifjúságának gondolkodásához is. A fogalmak jelentése nem mindig azonos a nevelő értelmezésével. Egy katolikus szakiskola növendékeinek hitismereti világa többnyire erősen különböző szintű. Így a kezdeti órákon olyan szavak jelentéséről beszélgettünk, amelyek fontos erkölcsi tartalommal is bírnak. Egy alkalommal az áldozat fogalma került szóba. Mit értenek alatta? A kérdésre a válasz csak hosszabb szünet után érkezett: az áldozat az, akit az akciófilmben lelőnek. A szó másik értelmezése, hogy magamat háttérbe helyezve más javát szolgálom, ismeretlen volt számukra. A világ csak az önszeretetre sarkall. A szolgáló szeretet értékére kellett rávezetnem a fiatalokat. A téma a papság évében különösen előtérbe került. Házi feladatnak az önzetlen segítség gyakorlását adtam. A beszámolók érdekes tapasztala-

tokat mutattak. Örömet szerezni áldozattal, önzésünkön uralkodva nem könnyű. Részesültek viszont a hősies lemondás felemelő érzésében is, amelyben korábban nem volt részük.

Karácsonyi feladatként is ezt kértem tőlük. Ünnepe után az egyik fiú elmondta, hogy meglátogatta a válás következtében külön élő apját. Semmi kedve nem volt hozzá, de megtette. Az apának nagy örömet szerzett. A szülői találkozókon köszöneteket is kaptam módszeremért. Egy édesanya beszámolt arról, hogy fia, aki már tizenhat éves is elmúlt, most először hozta oda nekik a kávéját.

Vannak szülők, akik természetesen tartják gyermekeiknek a „hotel-szolgáltatást”. Te csak tanulj – mondják –, majd mi mindent biztosítunk számodra. Az eredmény később fájdalmas lesz. A válások nagy számát ez is indokolhatja. Az ilyen környezetben nevelkedett fiatal később is elvárja, hogy kiszolgálják.

A krisztusi példára, a szolgáló szeretetre nevelés elengedhetetlen a családban és az iskolában is. Igaz, volt olyan vélemény is: ha segítőkész vagyok, akkor kihasználnak. Sajnos ez is benne van a csomagban. Sarkalatos erény az okosság is. A szolgálat jó, ha bölcseséggel párosul. A szeretetből felajánlott és gyakorlattá vált áldozat öröme bőven kárpótol. Értékét növeli, ha Krisztus áldozatához tudom kapcsolni a sajátomat. A nagyböjti készületi időben érdemes erre is figyelni.

Gerber Alajos

A Felsőkrisztina közösséget teremt

Lassan egy éve lesz, hogy egy szűrővizsgálat alkalmával kiderült: rosszindulatú daganatom van. Kezelések hosszú sora várt rám: kemoterápia, műtét, sugárterápia, gyógyszeres kezelés. A diagnózis után sok minden kavargott a fejemben: miért pont én? Hogyan fogok reagálni a kezelésekre, egyáltalán hogyan tovább? Szerencsére a kezdeti nehéz időszakon családom átsegített, és rövid idő múlva csak az lebegett előttem, hogy meggyógyulok. Gyorsan rájöttem, hogy milyen sokat segít, ha nem fogom fel tragikusan a dolgokat. Amikor állapotom megengedte, ugyanúgy éltem, mint korábban, nem gubóztam be és senki előtt

nem titkoltam a betegségemet. Ugyanúgy dolgoztam, elmentünk nyaralni, mentem szülői értekezletekre, társaságba és végeztem a napi családi feladatokat. Ha az ember beszél az érzelmeiről és a betegségről, az már fél gyógyulás. Én szerencsére képes voltam erre. Ennek köszönhető, hogy megszámálhatatlan sok kegyelemben részesültem otthon a családban, itt, a plébánián, munkahelyemen, ismerőseim körében. Ez gyógyulásomat nagyon meggyorsította. Kórházi tartózkodásom alatt a kórházlelkészség munkatársai naponként a betegek rendelkezésére álltak. Különleges élmény volt a kórházlelkész, *Janig Péter* atya megisme-

rése. Már a műtét napján, délután az ágyamhoz jött, beszélgettünk, és lehetőségem volt szentáldozásra is. A kápolna lelki programja igen gazdag és mindennap a betegek rendelkezésére áll. Vasárnap az egész család együtt vett részt a szentmisén, ahol fiam, *Balázs* volt a ministráns. Végül, de nem utolsósorban nagyon köszönöm kezelőorvosom lelkiismeretes munkáját. A legutóbbi Felsőkrisztinában találkozott a nevemmel. A következő kontroll vizsgálaton így fogadott: „Ági, mi egy egyházközséghez tartozunk! Olvastam a ferenccesekről szóló megemlékezéset!”

Tóthpálné Padányi Ágnes

Avatar – túl szép, hogy igaz legyen?

Igen jó filmmel van dolgunk. Di-vatos dolog ugyan az amerikai kasz-zsasiker filmeket kritizálni és a köz-véleménnyel szemben foglalni áll-lást – ettől szakértőnek és eredeti-nek szoktuk magunkat érezni – de, miféle érvet hozhatunk föl a szép-ség ellen? Engem teljesen zsebre tett a film. „Még! Még!” – ez volt az érzésem. Az átéltek hatására jobb ember akartam lenni. Mi többet várhatnánk el egy filmtől? A törté-net élvezhető számítógép monitor-ján is – nem igaz, hogy az egész az effektekre épül –, de ha tudják, in-kább moziban, 3 dimenzióban né-zék meg, ugyanis a látvány valóban lenyűgöző.

Még mielőtt a történetet össze-foglalnám, két általános kritikát sze-retrnék megválaszolni. Vannak, aki esélyt sem adnak az ilyen filmeknek mondván, hogy ők nem szeretik a sci-fit. „Kitaláció, ilyen nyilván nincs, valótlan dolgokra nem pa-zarlom a pénzemet és az időmet” – mondják, mintha kitalált történe-teknek kitalált lényekkel nem lehet-ne mondanivalója az emberek szá-mára. Az űrkorszak, a földön kívüli lények, a varázslatos bolygó mind csak a keret. Ha ez a kritika megáll-ná a helyét, akkor a La Fontaine-mesék is butaságok volnának csu-pán. Mások azt mondják, hogy a történet sablonos és a karakterek fekete-fehérek. Igaz az észrevétel, ám kritikaként mégsem állja meg a helyét, ugyanis a film megköveteli ezeket az elemeket. Az unatkozó, mindig újdonságra vágyó posztmo-dern nézőt, aki ott is árnyaltságra törekszik, ahol annak nincsen he-lye, persze hogy nem lehet lekötni olyan sablonokkal, mint a *jó és a rossz barca*, vagy az *önfeláldozás* és a *megtérés*. Akit zavar, hogy a magas kék lények „fehérek” és nem „szürkék”, nyilván nem veszi észre, hogy a film bűnbeesés előtti állapo-tot, egy ártatlan és ezért erkölcsileg

feddhetetlen fajt akar bemutatni. Az emberi szereplőkre pedig egyszerű-nem igaz, hogy sablonosak len-nének: a főszereplőket reális moti-vációk vezérlik, van személyiségfej-lődés, vívódás, megalkuvás stb.

És akkor nagyvonalakban a tör-ténet: egyszer csak a jövőben ta-láljuk magunkat, az emberiség az űrkorszakot éli, és egy messi bolygón, a Pandorán nagyon érté-kes nyersanyagra bukkannak, ám ezen a bolygón él egy őshonos hu-manoid faj is, magas, erős, kékszínű lények, a navik. Ebből a hely-zetből fakad a bonyodalom. Főhő-sünk egy távirányítású navitestben (ezt nevezik avatarnak) a benn-szülöttek közé kerül és beilleszke-dik. Az a feladata, hogy kilesse tit-kaikat, de ő beleszeret az erdőbe, az állatokba, a természet törvényé-be, a navik életébe, és végül velük együtt harcol a kizsákmányolók el-len. A történet valóban nem túl bonyolult, de mégis szép, hiszen megengedi a rendezőnek, hogy az örök dolgokról, a természetes rendről és egy emberi megtérésről meséljen, és mivel ezt nagyon megragadóan teszi, a film egysze-rűen jó.

Ezeröttszáz forinttért cserébe a néző olyan érzésekkel távozik, mintha egy jó lelki gyakorlaton vett

volna részt. Olyasmiket érez, hogy mégis van gondviselés, mégis megéri jónak lenni, keresni kell a dolgok mélyebb értelmét, a boldogság ott van előttünk, csak meg kell látnunk, a természet csodálat-

ra méltó és nem kizsákmányolásra való stb. A mű olyan hatásos, hogy ezek a gondolatok és képek óha-tatlanul belopják magukat a néző szívébe, ugyanis a művészi szép-ség lebilincseli. „Túl szép, hogy igaz legyen – utasíthatja el később ezeket az érzéseket az ateista vagy a relativista – a világ sajnos nem ilyen.” De mi, keresztények nyu-godtan átadhatjuk magunkat a filmnek; sőt jó, ha átéljük az örö-möt és a békét eme igazságok lát-tán, mert tudjuk a kinyilatkozta-tásból, hogy a világ még ennél is csodálatosabb.

Az alkotás nem is igen szorul magyarázatra – a történet egysze-rűségének ez a nagy előnye – ezért én egy-két keresztény szem-pontból kifejezetten figyelemre-méltó részletre mutatnék rá. Elő-szőr is tudnunk kell, hogy a film nem akar keresztény tanítást kö-zölni, viszont egyértelműen vallá-sos: olyan világot mutat be, ahol a vallás nem magánügy, hanem evi-dencia, azaz nem szubjektív, ha-nem a valóságra adott egyetlen he-

lyes válasz. Az explicit kereszténység hiánya azonban nem szabad, hogy elriasszon minket a filmtől, ugyanis az Avatar sokat merít a keresztény hagyományból, és azt hihetetlen erővel tárja az elénk. Figyelnünk kell viszont más részekre, melyek ellentmondanak a keresztény teológiának. Kezdjük azal, ami akár keresztény is lehetne.

Egyesek szerint a keresztények nem gondolhatják azt, hogy máshol is vannak értelmes lények a Földön kívül. A kinyilatkoztatás azonban semmit nem mond erről, az eszünkre vagyunk hagyva ebben a kérdésben. Ezért értelmes dolog azon gondolkodni, hogy Isten milyen más életformákat teremthetett a saját tetszésére. Anynyi bizonyos, hogy amennyiben vannak, akkor őket is Isten teremtette a saját képére, ezért nem lehetnek *teljesen* mások, mint mi (hiszen egy az alkotónk), és hogy Isten akarata az, hogy ha valaha is találkozunk velük, békességben

éljünk. Sajnos az emberiség azonban bukott faj (hiszen bűnbetett) és nem a harmóniát keresi Istennel és a környezetével, hanem a saját rövid távú hasznát. Az Avatar ezt a problematikát gyönyörűen dolgozza fel.

A film legnagyobb erénye, ami talán példa nélküli, ahogy bemutatja a bűnbeesés előtti időket egy képzelt faj esetében. A navik és a természet között tökéletes az összhang; a törzsön belül pedig mindenki tudja a dolgát, elfogadja a sorsát és boldog. Eszükbe sem jut, hogy olyasmit tegyenek, ami erkölcsileg akár csak kétes is lenne. Ők a dolgok eredendő rendje szerint élnek, és – a film nagyszerűségének köszönhetően – ez nem unalmas, sőt vágyakozással tölti el az embert. A film legcsodálatosabb jelenete szerintem az, amikor a nagy kék navi lány kezében tartja a kicsi haldokló emberi főhőst, aki megtért önző cinikusságából és feláldozta önmagát. Végre egy sci-

fi, ahol a néző jobbik énje a földönkívülivel azonosul, és szembe-sül az esendő ember csúfságával és kicsiségével!

A film gyengeségeiről is szólnunk pár szót: az Avatar istenképe kidolgozatlan, és sehogy sem összeegyeztethető a kinyilatkoztatással, ezért a keresztény néző jobb, ha nem foglalkozik ezzel. Illetve további (szintén bocsánatos) gyengesége a filmnek az olcsó *happy ending*, mely az illő, háború utáni gyászt szorítja háttérbe.

A fogyatékoságok ellenére is a filmnek igen pozitív a mérlege. Felébreszti a nézőben a paradicsomi állapot utáni vágyat – ami nagy érték ebben a cinikus korban – és noha tudjuk, hogy *oda* nem juthatunk vissza, azt is tudjuk, hogy az Avatar nem „túl szép ahhoz, hogy igaz legyen”, és hisszük, hogy Urunk egy még jobb helyet készített nekünk, és hogy oda eljutunk Vele.

Szerdahelyi Miklós

Mi a vesperás?

Nagyböjtben – az adventhez basonlóan – szombat esténként, szentmise után vesperást imádkozunk. A vesperás magyarul alkonyati imaórát jelent. Nem volt vallás és nem volt évezred, mely ne küldte volna fel ezekben az órákban Isten elé a közösség imádságát.

Az egyház mindennapos liturgiájának kettős pillére a szentmise és a szent zsolozsma. „Ajánlatos, hogy maguk a világi hívők is imádkozzák a szent zsolozsmát, akár a papokkal együtt, akár maguk között csoportban...” (Lit. Konst. 100).

Mert „amikor a dicséretnek ezt a csodálatos énekét szabály szerint megvalósítják, akkor ez valóban a Jegyesnek a hangja, mellyel Vőlegényéhez beszél. De még inkább Krisztusnak az imád-

sága ez, amelyet mintegy a maga Testével együtt küld az Atyához” (Lit. Konst. 84).

A zsolozsma az egyház hagyományait és rendelkezéseit követő hivatalos imádság. Tartalmilag nem az egyes hívők vagy közösségek pillanatnyi érzéseit fejezi ki, hanem mindazt, amit az egyház hisz, remél, szeret, átél és érez. Előfordulhat, hogy a zsolozsma olyan szavakat használ, amit éppen most nem tudunk átérzeni, de akkor is tudnunk kell, hogy velünk az egyetemes egyház imádkozik. Ugyanakkor törekednünk kell arra, hogy az imádság szavait fokról fokra, egyre jobban megértsük. Szent Benedek így tanít: Az legyen a szívedben, ami az ajkadon – és nem fordítva!

„A zsolozsma imádság, de teljesebb értelemben, mint az egyé-

nies vallásosság korában az imádságot felfogták. Benne a gondolat, a hittitok uralkodik az érzés fölött, de föl is lendíti az érzésvilágot. A gondolat és érzés kimondott, megformált szóvá emelkedik. Lehet, hogy a vesperást és a többi imaórát alkotó zsolozsmák szövegei idegenek a mai zaklatott korban élő ember számára. Ma már sokféle forrásból lehet tájékozódni, gyakorolni a zsolozsmák megértését. De a legfontosabb, hogy bízzunk abban, amit az egyház kétezer év óta ad nekünk, bízzuk rá magunkat a zsolozsmák hatalmas kincstárára, és egyszerű jámborsággal adjuk át magunkat az imádságnak. Fogadjuk el, mint Isten ajándékát és éljünk vele!” (A Zsolozsmáskönyv bevezetéséből)

Tőkés Tünde

Szent negyven nap

A böjtölés egy módja

Tavaly nem várt jó visszhangja volt a nagyböjti lelkitükör megjelentetésének. Az idei nagyböjtben más formában, új gondolatokkal szeretnénk segíteni a testvérek húsvéti készületét.

1. hét:

**Az érzékszerveim böjtje –
a szentségekre készülőkért.**

- A szemem Istené: csak azt nézem, olvasom, ami épít.
- A fülem Istené: figyelmesen végighallgatok mindenkit.
- A nyelvem Istené: nem fecsegek és mindenkiről csak jót mondok.
- Én magam Istené vagyok: örülök ennek, mindennap megköszönöm.

2. hét:

**A kapcsolataim böjtje –
közösségünk tagjaiért.**

- Időt és figyelmet szentelek a családtagjaimnak.
- A héten végzek valami szolgálata a közösségünkért.
- Kiengesztelődöm mindenivel, senkire nem neheztelek.

3. hét:

**A szívem böjtje –
saját megújulásomért.**

- Számvetést készítek az életemről: mi, vagy ki van első helyen a szívemben?
- Bátran nemet mondok bűneimre, rossz szokásaimra is.
- Fölkészülök egy komoly szentgyónásra.

4. hét:

**A zsebem böjtje –
a rászorulókéért.**

- Megvizsgálom a pénzkezelésemet, hol pazarolok?
- Tőlem telhető nagyobb összeget juttatok egy szegény családnak.
- Valamiről lemondok, és az árát a templom szépítésére adom.

5. hét:

**Az időm böjtje –
személyes Isten-kapcsolatomért.**

- Reggel örömmel és időben kelek, mert Isten mai szép tervén munkálkodhatok.
- Igyekszem 15 percet elmélkedni, hogy jól ráhangolódjak Isten tervére.
- Gondosan és figyelmesen végzem a munkámat, nem lopom a napot.
- Napközben megállok egy rövid időre Istennel: szentséglátogatás, rózsafüzér.
- Találok időt arra is, hogy meglátogassak valakit, aki nehéz helyzetben van.
- Az estémet is Istennel fejezem be, legalább 15 percet neki ajánlékozok.

6. hét:

Ünneplőbe öltöztetem a szívem!

- Igyekszem mindent jó előre elrendezni, hogy az ünnep ne legyen kapkodás.
- Rendben van minden? – A szívem, az időm, a kapcsolataim...?
- Igyekszem részt venni minden szertartáson, együtt ünnepelve az egyházzal.

7. hét:

Őrzöm az ünnepet!

- Az ünnep számomra nem a szétzóródásé, hanem Isten ideje.
- Nem adom át magam az üres, tartalmatlan pihenésnek.
- Az ünnepek elmúltával is ünneplő lélekkel élem az Istentől kapott új életet.

A Magyarországi Mindszenty Alapítvány és a Don Bosco Kiadó Bt.

(Székhely: 1125 Budapest, Felső Svábhegyi út 12.)

**2010. május 1-jétől
egyházias szellemű munkatársat keres.**

Munkakör: gondnoki állás

Munkaidő: heti 40 óra (hétfőtől péntekig)

A munkakör betöltéséhez „B” kategóriás jogosítvány szükséges.

Számítógépes ismeretek (Word, Excel) előnyt jelentenek.

Jelentkezni lehet személyesen a fenti címen P. Szőke János atyánál.

Telefonszám: 201-0979; e-mail: ungmind@gmail.com

Új templomatyánk bemutatkozik *Gondnok és atya*

Tavaly ősszel ért az a megtiszteltetés, hogy az egyházközségi képviselő-testület a köztisztviselőben álló és mindenki által szeretett, de tavasszal hirtelen elhunyt és maga után nagy úrt hagyó *Seidl Fidél* – a fiatalok Fidél bácsija – utódként templomatyává választott engem. A kihívás meglehetősen nagy, hiszen Fidél a mércét nagyon magasra állította.

Azóta is szüntelenül gondolkodom, hogy tulajdonképpen mit is takar ez a megbízatás, és főként milyen feladatokat jelent ez az én számomra?

A fő célnak az egyházközség papságának – a legtöbb esetben az ügyeket egyedül intéző *Márton* atyának – részleges tehermentesítését tartom. Mint ahogy a „cím” maga is kettős, a tevékenység is legalább kétoldalú kell, hogy legyen: egyrészt gondnokoskodás az egyházközség javaival, feladataival,

tevékenységével kapcsolatban, másrészt valami atyai funkció.

Az első területen műszaki végzettségem folytán remélem a meglévők mellett (urnatemetővel kapcsolatos adminisztráció: szerződéskötések, nyilvántartások, jelentések, anyakönyvezési munkák) hasznos munkát tudok majd ellátni a sokak által várva várt és az egyházi jóváhagyást remélhetően hamarosan elnyerő templomépítéssel kapcsolatban.

A második, az atyai szerep sem túl távoli tőlem, hiszen hála Istennek elég népes család vesz körül: amikor a legszűkebb körben összegyülekezünk, akkor negyedszáznál is többen vagyunk együtt. Úgy gondolom azonban, hogy ez a nagyobb, a nehezebb feladat.

Itt is építkezésről van szó, de élő kövekből. Azt hiszem, ezen a területen is segíteni, támogatni kell a papságot, amolyan egyházi civil

kezdeményezés formájában. Ehhez sokak ötletére, közreműködésére, aktivitására lenne szükség, én talán a közvetítői szerepre vállalkozhatnék: hiszen minden kedden délelőtt 9 és 12 óra között megtalálható vagyok a plébánia irodájában, ahol ezzel kapcsolatban mindenkit szeretettel és örömmel látok közös gondolkodásra, megbeszélésre.

Péch Antal

Farsang a bittanteremben

Sosem hagyta cserben barátait

Szomorúan kezdődött ez az év a Felsőkrisztina Gitáros Együttes (FEGE) számára. Örökre a Jóistenhez költözött Szabó Orsi január 8-án, aki az idén húszéves együttes alapító tagja volt és sok évig az egyetlen csellósa, mindannyiunk jó barátja.

Orsi az egyik lelelkesebb tagunk volt, mindig lehetett rá számítani, sosem hagyta cserben a barátait. Minden próbán, misén, találkozón, áhítaton, esküvőn vagy keresztelőn az első sorban ült és csellójával adta meg az alapot. Segített átvészelni a nehéz időszakot pár évvel ezelőtt, és bár a szíve mindig visszahúzta, tavaly átadta a vonót a fiataloknak, akiket előtte gondosan felkészített az együttesben szolgálás minden momentumára.

Kedves Orsi! Egyik kedvenc dalod egy sorával búcsúzunk: „...úgy, ahogy vagy, vár az Úr!” (Forrás együttes: A tékozló fiú)

Soha nem felejtünk el Orsi, szívünkben örökre megmaradsz!

Szerető társaid

Reményik Sándor:

Kegyelem

Először sírsz.

Azután átkozódsz.

Aztán imádkozol.

Aztán megfeszíted

Körömszakadtig maradék-erőd.

Akarsz, egetostromló akarattal –

S a lehetetlenség konok falán

Zúzod véresre koponyád.

Azután elalélsz.

S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.

Utoljára is tompa kábulattal,

Szóitalanul, gondolattalanul

Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:

A bűn, a betegség, a nyomorúság,

A mindennapi szörnyű szürkesség

Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor – magától – megnyílik az ég,

Mely nem tárult ki átokra, imára,

Erő, akarat, kétségbeesés,

Bűnbánat – hasztalanul ostromolták.

Akkor megnyílik magától az ég,

S egy pici csillag sétál szembe véled,

S olyan közel jön, szépen mosolyogva,

Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.

Akkor – magától – szűnik a vihar,

Akkor – magától – minden elcsitul,

Akkor – magától – éled a remény.

Álomfáidnak minden aranyágán

Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.

Ez a magától: ez a Kegyelem.

Rejtvényt fejteni jó

Családunk mindig is szeretett rejtvényt fejteni, különösen akkor, amikor bibliai a téma. Többször szerepelünk már különböző hittanversenyeken. Mindig a megszereshető tudás öröme vezérelt minket. Legutóbb Szent Pál éve alkalmából az Új Ember rejtvénysorozatot indított. 2009. január 25-től minden héten három kérdésre kellett válaszolni. Minden kérdés valamilyen módon Szent Pál életéhez kapcsolódott. Sokszor nemcsak a Bibliát kellett kinyitnunk, hanem más könyvekre is

szükségünk volt, hogy válaszolni tudjunk. A rejtvénysorozat június 29-én, a Szent Pál-év hivatalos bezárásakor fejeződött be. Nagyon megörültünk, amikor megtaláltuk nevünket az újságban, miszerint a legjobbak közé kerülünk az összesítésben. A sorsoláson két értékes könyvet nyertünk, amit december 23-án kézbesítettek. Lelkesedésünk nem lankadt, ezúttal a torinói lepellel kapcsolatos kérdésekre válaszolunk.

Tóthpálné Padányi Ágnes

A Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja

Megjelenik évente ötször: adventre, nagyböjtre, húsvétra, Te Deumra és Veni Sanctéra

XIII. évfolyam, 2. szám 2010. nagyböjt. Lapunk megjelenését a XII. kerületi önkormányzat támogatja.

Szerkesztő: Szerdahelyi Csongor, főmunkatárs: Lukách Krisztina, korrektor: Rohlitz Bernadett, tördelés: Babics Balázs

felsokrisztina@freemail.hu – www.felsokrisztina.net